

ac Verborum.

Quomodo se se intellectui coniungat in ratione speciei intelligibilis. 570.n.18
 Id præstat diuersis modis respectu diuersorum intellectuum. ibid.n.20
 Per visionem præcisè amore non beat. ibid.n.19
 Quomodo sensum etiam externum possit ad sui cognitionem intuitum eleuare. ibid.n.20. & seq.

Discursus, vide Consequentiã.

Quid sit discursus. 6.n.13
 Tria sunt in discursu, nimirum antecedens consequens, & illatio. 29.n.1

Illatio est cõductio consequentis ex antecedente; eamque indicat nota illationis, ergo. ibid.

Diuisio & Definitio.

Diuisio logica quid sit. 19.n.1

Aliquando est prima mentis operatio, aliquando secunda. 20.n.2

Definitio quid sit. ibid.n.5

Numquam est secunda mentis operatio. ibid.

Varie eius diuisiones. ibid.n.6. & seq.

Quomodo inuenienda. 21.n.12

Durum & Molle.

Vnde discrimen molliis à duro. 229.n.2

Cur dura post fractionem seipsi iterum non coalescant. ibid.

De ratione cur sint corpora quadam fluida, & quadam dura in sententia Cartesij. 698.n.1.84

Observanda circa hanc rationem fluidi. ibid.n.185. & seq.

Proponuntur obiectiones quedam, & soluntur: & primo ex metalli igne liquefactis. 704.n.205. & seq.

Observanda circa rationem duri. 706.n.208. & seq.

Obiectio proponitur, & soluitur. 707.n.216. & seq.

Duratio.

Nihil aliud est duratio quam denominatio partium intrinseca, partim extrinseca. 279.n.1. & seq.

Intrinsecum quod importat in re permanenti non est quid successivum. 278.n.1. & seq.

Est ipsamet rei durantis actualis existentia. 279.n.1.

& seq.

E

Electrum, vide Sympathia.

Discrimina inter motum electricum & magneticum. 400.n.7

Elementa.

Aristotelis duplex Elementi definitio. 327.n.1

Quid sit per respectum ad compositum. n.2

Absolute speciatim definitur, substantia corporea homogenea, id est, constans partibus eiusdem speciei, explicatur. ibid.n.3

Ab hac definitione discedunt immerito Peripatetici. ibid.n.4

Ignis, aer, aqua, & terra nullatenus physice composita sunt ex materia & forma. 329

Partes eorum integrantes sunt homogenee. 328.n.1. & seq.

Sunt physice ingenerabilia & incorruptibilia. 329.n.1.

Ignis non generatur cum accenditur, aut corrumpitur dum extinguatur. ibid.n.2

Varie demonstratur experimentis, nec aquam in aerem, nec aerem in aquam viceuersa conuerit. ibid.n.3. & 4

Item nec aquam in vinum verti, aut viceuersa. 330.n.7. & seq.

Experimentum separationis aqua à vino, quomodo ab auctore fuerit factum. 332.n.9. & seq.

Quo sensu elementa corrupti dici possint; non entitatis deperditione sed dispersione. 334.n.15

Omnia mixta ultimo resoluntur in quatuor vulgata elementa. 334

Elementa sunt formaliter in mixtis ibid.n.1. & seq.

Obiecta aduersariorum nihil habent difficultatis contra auctorem. 335.n.4. & seq.

Mixtorum igitur sunt elementa. 336

Et materia prima, & forma & principia naturalia. ibid.

Præter prædicta quatuor plura alia esse videntur elementa, & que 337.n.1. & seq.

Illud quod in mixto dominatur, vi sue dignitatis vel auctoritatis est forma mixti. 336

Elementa virtutem habent intrinsecam mouendi se localiter. 338.n.1. & seq.

Quinam sint spiritus elementares. 341.n.1

Cur & quomodo spirituum communicatio mutuo se se perscrutentur elementa. ibid.n.1. & seq.

Non sane per qualitates de nouo genitas. 342.n.4

Quare non habent inter se rixas, quasi contraria sint. ibid.n.1. & seq.

Actiones eorum licet in modo sint contraria, amice tamen respiciunt. 343.n.6

Quare eorum dirumpatur in mixto factus. 344.n.9

Motu sibi innato properant ad aliquam mixti generationem. 345

Quadam eorum quasi famulantur, aliqua presunt. ibid.n.1

Inter elementa potest esse antipathia. 345.n.2

Vt est verisimile. ibid.n.3

Oidium tamen ipsorum si quod est, non est ad necem, sed ad dissipacionem. 346.n.6

Forte omnia elementa, naturaliter affectant esse semper in motu. 412.n.3

Ens, vel conceptus Entis.

Quid præcisè conceptus entis significet. 55.n.1. & 2

Transcendit omnia. ibid.n.4

Includitur in differentiis. ibid.n.5

Ens est vniucum, & quare. 56.n.11. & seq.

Etiã respectu Dei. 57.n.15. & seq.

Ens est prædicatum omnium simplicissimum. ibid.n.17

Est primum quod in re concipitur, & ex quo cetera oriuntur. ibid.n.18

Entis attributa.

Verũ, bonum, verũ sunt tria entis attributa. 58.n.1. & seq.

Cur & quomodo veritas transcendentalis sit attributum entis. 60.n.7. & seq.

Est aliquid reale posituum intrinsecum. ibid.

Est fundamentum conformitatis cum exemplari, vel lege essentialium. 60.n.6. & seq.

Non est tamen aliquid relatiuum. ibid.n.8

Quid sit veritas transcendentalis. 61.n.10

Ex ea oritur entis cognoscibilitas, imo & veritas cognitionis. ibid.n.11

Bonitas transcendentalis consistit in entis plenitudine vel integritate. 65.n.28. & 29

Oritur ab eius veritate. ibid.

Ex bonitate entis oritur eius amabilitas. ibid.n.30

Non est tamen aliquid relatiuum sed absolutum, in intrinsecum & posituum. ibid.

Vnitatis transcendentalis quid sit. 67.n.36

Supponit veritatem & bonitatem, & oritur ex eis. ibid. n.34. & seq.

Ens falsum, seu Ens rationis

Non potest dari ens reale falsum. 61. & 62.n.14

Ens rationis quid sit. ibid.

Non potest fieri nisi cognitione falsa. ibid.n.14

Quare nequit fieri cognitione diuina. ibid.n.15

Sicut nequit dari falsum posituum, bono transcendentali oppositum, ita nec malum posituum. 65.n.29

Enuntiatio.

Enuntiationis materia est habiudo connexionis, qua subiectum & prædicatum inuicem se respiciunt. 22.n.1